

Eiropas mūzikas ekosistēma

Eiropas mūzikas ekosistēmas konceptuāla definīcija, lai izprastu un veicinātu tās daudzveidību, radošumu un solidaritāti, padarot to konkurētspējīgu, noturīgu un pievilcīgu

Kopsavilkums

Eiropas mūzikas nozare 21. gadsimtā ir nonākusi krustcelēs. Pieprasījums pēc mūzikas ir sasniedzis jaunu līmeni, un ekonomikas rezultāti galvenajās nozares uzņēmējdarbības jomās liecina par stabilu atveseļošanos pēc korona vīrusa pandēmijas. Vienlaikus sociālo, kultūras un tehnisko tendenču maiņa rada aizvien lielāku sarežģītību, kā arī mainīgo dinamiku un savstarpējo atkarību nozarē.

Uzskats, ka mūzikas nozari arvien vairāk raksturo tās sarežģītība un savstarpējā atkarība, rada izpratni par nozari mazāk tradicionālo lineāro vērtību ķēžu ziņā un vairāk kā par mūzikas ekosistēmu. Tendence konceptuāli definēt sarežģītu nozari kā ekosistēmu ir vērojama arī citās nozarēs, un tā veido ES rūpniecības stratēģijas pamatprincipu.

Šajā tekstā mēs raksturojam Eiropas mūzikas ekosistēmu kā mūzikas nozares dalībnieku tīklu, to vidi, savstarpējo atkarību un mijiedarbību, kas izpaužas mūzikas ražošanā, izplatīšanā un patēriņā, lai radītu vērtību gan pašai sistēmai, gan sistēmām, kuru daļa tā ir.

Šajā definīcijā dalībnieki ir dažādi - no mūziķiem līdz auditorijai un politikas veidotājiem, un tie var būt arī digitālā rakstura, piemēram, algoritmi vai mākslīgais intelekts. Viņu vidi veido materiālie aktīvi, piemēram, norises vietas vai digitālā infrastruktūra, un nemateriālie aspekti, piemēram, noteikumi un tiesību akti, sociālās konvencijas vai politiskās idejas. Ekosistēmas dalībnieki ir ne tikai savstarpēji saistīti, bet arī savstarpēji atkarīgi un rada vērtību, ietekmējot citus kultūras, ekonomikas un sociālajā jomā.

Nozari var uzskatīt par īpaši adaptīvu un atsaucīgu ekosistēmu, kas spēj pārvarēt vispārējas krīzes situācijas, piemēram, klimata pārmaiņas, darbaspēka trūkumu vai patērētāju vēlmju izmaiņas, kā arī nozarei raksturīgas problēmas, piemēram, tirgus konsolidāciju, "platformizāciju" un politikas prasību noteikšanu tās ilgtspējīgai un noturīgai nākotnei.

Izaicinājumu rezultātā, jo īpaši Eiropas mūzikas nozarē, var novērot, ka visā mūzikas nozarē veidojas jaunas kopīgi organizētas ekosistēmas struktūras, kurās piedalās arvien vairāk mazo un vidējo dalībnieku un kuru pamatā ir sadarbība, inovācijas un daudzveidība, piemēram, atvērtāki mūzikas tīkli, t. i., atvērtākas mūzikas pilsētu aktivitātes un atvērtākas mūzikas konferences un festivāli. Šīs struktūras ļauj orientēties un sadarboties ārpus iepriekšējām nozaru un kultūru robežām. Tās konceptuāli rada atvērtību citām blakus esošām (ar mūziku nesaistītām) ekosistēmām, piemēram, izglītības sistēmai, veselības un labklājības sistēmām un pat pilsētu plānošanas un attīstības sistēmām.

Eiropa nodrošina unikālu un auglīgu augsni šo norišu uzņemšanai. Salīdzinot ar ASV mūzikas tirgu, Eiropa atpaliek investoru virzītās tirgus varas ziņā, bet ar esošajām kopīgi organizētajām struktūrām Eiropas mūzikas ekosistēmu var uzskatīt par pretsvaru Ziemeļamerikas vai strauji augošajai Āzijas mūzikas nozarei. Lai Eiropas mūzikas ekosistēma varētu pilnveidoties, palielināt savas ekonomiskās spējas un noturību un ļautu mūzikai optimizēt savu sociālo un kultūras ietekmi, šīm struktūrām ir nepieciešams atbalsts. Konceptija par mūzikas nozari, kas tiek saprasta kā ekosistēma, sniedz jaunas iespējas politikas pasākumiem un atbalsta mehānismiem, lai to stiprinātu un palīdzētu tai saglabāt tās konkurētspējas priekšrocības, tostarp izglītības veicināšanai, ieguldījumiem ilgtermiņa shēmās, blakusefektu optimizēšanai ar blakus nozarēm, individuālo radošo personu sociālekonomiskā stāvokļa nostiprināšanai, vietējo radošo kopienu atbalstam un uz datiem balstītas politikas pieņemšanai. Tālredzīga Eiropas mūzikas politika, kas balstīta uz šiem darbības virzieniem, veicinātu jaunu, atvērtāku struktūru attīstību, stiprinātu esošās struktūras un atraisītu visu mūzikas ekosistēmas potenciālu.